

ע"פ 945/18 - ווסים סלאימה, פראס פרח, פאדי אפגאני נגד מדינת ישראל, נ ב ד, ט ב ד

בית המשפט העליון

ע"פ 945/18
ע"פ 965/18
ע"פ 967/18

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשים: ווסים סלאימה

פראס פרח

פאדי אפגאני

נ ג ד

המשיבים: מדינת ישראל

2. נ ב ד
3. ט ב ד

בקשות לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד (כב' השופטת מ' ברנט) בת"פ
40814-08-16 מיום 8.1.2018

תאריך הישיבה: כ"א בשבט התשע"ח (6.2.2018)

בשם המבקשים: עו"ד מוחמד פוזי נוותאב

עמוד 1

עו"ד וסים דכור

עו"ד מוסטפא יחיא

עו"ד בתשבע אבגז

בשם המשיבה 1,3:

החלטה

לפני בקשות לעיכוב ביצוע עונשי מאסר בפועל בני 50 חודשים שהושתו על המבקש בע"פ 945/18 (להלן: וסים), על המבקש בע"פ 965/18 (להלן: פראס) ועל המבקש בע"פ 967/18 (להלן: פאדי; להלן ביחד: המבקשים). להלן תמצית הנתונים הצריכים לעניין.

1. נגד המבקשים הוגש כתב אישום מתוקן המייחס להם עבירות של קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ניסיון שוד לפי סעיף 403 סיפה לחוק; התפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406(ב) לחוק; ותקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות לפי סעיף 380 בצירוף סעיף 382(א) לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, עובר ליום 7.8.2016, יחיאל דוראני (להלן: יחיאל) ואחר שזהותו אינה ידועה למדינה הציעו למבקשים ולמונזר מואמאנה (להלן: החבורה) לשדוד סכום כסף מבית מגורים בראשון לציון (להלן: הבית). בהמשך לקשירת הקשר הגיעו יחיאל ופראס ביום 6.8.2016 בסמוך לשעה 13:00 לבית על מנת לראותו. ביום 7.8.2016 בסמוך לשעה 5:00 הגיעו אנשי החבורה ברכב לראשון לציון ופגשו את יחיאל, אשר הסיע אותם למקום סמוך לבית ברכבו (להלן: רכב המילוט). בדרך לבית, הנחה יחיאל את אנשי החבורה להיכנס לבית, להוריד את מפסק החשמל הראשי, לקשור את יושבי הבית ולחסום את פיהם. לצורך ביצוע השוד, צייד יחיאל את אנשי החבורה בכובעים, כפפות, אזיקונים, סרט הדבקה ותיקים. בהגיעם סמוך לבית, ירדו אנשי החבורה מרכב המילוט, ויחיאל המתין להם בסמוך לבית במטרה למלטם מהמקום לאחר השוד. סמוך לשעה 6:00 נכנסו אנשי החבורה לבית כשהם חובשים כובעים וחלקם עוטים כפפות, הורידו את מפסק החשמל הראשי וירדו לקומת המרתף בבית, שם ישנו באותה העת האחים נ וט ב ד (להלן: נ וט). אחד מאנשי החבורה דפק בחוזקה על דלת המרתף. נ, אשר התעורר מהדפיקות, פתח את הדלת. או אז, התנפלו עליו שניים מאנשי החבורה. אחד מהם אחז בצווארו של נ וט וחסם באמצעות ידו את פיו, והשני הכה את נ במכות אגרופ בפניו ובכל חלקי גופו. למשמע צעקותיו של נ, קם ט ממיטתו וניגש לעזור לו. בשלב זה, התנפלו שניים מאנשי החבורה על ט, אחד מהם תפס את ראשו של ט והשני הכה אותו במכות אגרופ בבטנו ובחזהו. במקביל, ניסה נ להימלט, ושני אנשי החבורה האחרים תפסו אותו אך הוא הצליח להימלט מידיהם. בשלב זה, ברחו אנשי החבורה מהבית ונתפסו במקום סמוך על ידי המשטרה שהוזעקה למקום. במקביל, נמלט יחיאל מהמקום ברכב המילוט. כתוצאה ממעשי המבקשים נגרמו לנ המטומה בעינו השמאלית, שפשופים בירך ובמותן ופצע שריטה בברך ימין; לט נגרמו חבלות בפניו.

המבקשים הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון במיוחס להם בכתב האישום המתוקן.

3. בגזר דינו עמד בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת מ' ברנט) על תסקירי שירות המבחן שניתנו בעניינם של המבקשים, על תסקיר נפגעי העבירה, על טיעוניהם של הצדדים ועל שיקולי הענישה הרלוונטיים לעניין.

עמוד 2

נקבע, כי מעשיהם של המבקשים - וכוחה המוגבר של החבורה - שתקפו יחד צעירים שישנו בביתם ובמיטתם - הדומים להתממשותו של חלום בלהות, השאירו בגופם של האחים ט ונ חבלות פיזיות, וחמור מכך הותירו צלקת בנפשם. לאחר בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, נקבע כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 40 לבין 80 חודשי מאסר בפועל לכל אחד מהמבקשים. לאחר שערך דיון מפורט בעניינו של כל אחד מהמבקשים ראה בית המשפט לגזור על כל אחד מהם עונש של 50 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מאחורי סורג וברח וכן 12 חודשי מאסר מותנה (בתנאים שפורטו בגזר הדין) ופיצוי בסך 5,000 ש"ח לכל אחד מהמתלוננים.

4. המבקשים הגישו ערעורים על חומרת עונשי המאסר בפועל שהוטלו עליהם, ובגדרם נטען - בין היתר - כי אלה חורג מרמת הענישה ההולמת ולא נותנים משקל מספיק לשיקולי ענישה ושיקום אינדיבידואליים; וכי כתב האישום הנפרד בעניינו של יחיאל דוראני, שלא ייחס לו עבירה של פריצה וגניבה פוגע בשוויון בין הנאשמים, נוכח חלקו המרכזי של יחיאל באירוע.

בצד ערעוריהם, הגישו המבקשים בקשות לעיכוב ביצוע עונשי המאסר בפועל שנשמעו לפניי במאוחד ביום 6.2.2018. להשקפתם, סיכויי הערעורים גבוהים, ולכך יש להוסיף את התקופה ששהו המבקשים במעצר מאחורי סורג וברח (ווסים ופראס למשך תקופה של כשנה ופאדי למשך תקופה של כחצי שנה). פאדי מוסיף וטוען כי יש להתחשב - במסגרת בחינת הבקשה לעיכוב ביצוע - גם בתקופה ששהו במעצר בית. לטענת המבקשים, נוכח תקופות המעצר האמורות ובהינתן ההלכה הפסוקה, ככל שלא יעוכב עונש המאסר - יסוכל ערעורם.

5. בדיון שלפניי התנגדה המדינה לעיכוב ביצוע עונשי המאסר בפועל וטענה כי סיכויי הערעורים אינם גבוהים, בפרט בהתחשב בחומרת העבירות. עוד טענה המדינה כי גם אם יוחלט על הקלה בעונש מי מהמבקשים בערעורו, הרי שבהתחשב בעונש המאסר בפועל שהוטל על המבקשים ובתקופה שבה שהו במעצר - אין חשש שדחיית הבקשות לעיכוב הביצוע תביא לייתורם של הערעורים.

6. בחנתי את הבקשות ושמעתי את טיעוני הצדדים בדיון שהתקיים לפניי. אמות המידה לבחינת בקשה לעיכוב ביצוע של גזר דין פלילי הותוו על ידי בית משפט זה בע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000) (להלן: עניין שוורץ). נקודת המוצא היא כי עונש מאסר יבוצע מיד לאחר מתן גזר הדין, שכן למי שהורשע בדיון לא עומדת עוד חזקת החפות, אולם לבית המשפט מסור שיקול דעת להורות על עיכוב ביצוע העונש אם מתקיימות נסיבות המצדיקות זאת. נקבע, כי לשם הכרעה בבקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר יבחן בית המשפט, בין היתר, את חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; אורך תקופת המאסר שהושתה על הנאשם; טיב הערעור וסיכויי הצלחתו; עברו הפלילי של הנאשם והתנהגותו במהלך המשפט; וכן נסיבותיו האישיות של הנאשם (עניין שוורץ, בעמ' 277-283).

בנסיבות המקרה דנן, לא שוכנעתי כי מתקיימים טעמים המצדיקים את עיכובם של עונשי המאסר. מבלי לקבוע מסמרות בסיכויי הערעורים על גזר הדין, וגם אם אניח לטובת המבקשים ולצורך הדיון כי ערכאת הערעור תקל בעונשיהם, נראה כי בנסיבותיו של עניין זה, על רקע מכלול שיקולי הענישה, ונוכח תקופת המאסר שהוטלה על כל אחד מהמבקשים - 50 חודשי מאסר בפועל - לא יתיתר הערעור גם אם תידחנה הבקשות לעיכוב הביצוע. דברים אלה אמורים גם בהינתן התקופה שבמהלכה שהו המבקשים במעצר מאחורי סורג וברח (ראו ע"פ 8607/15 אבו ראס נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (21.12.2015)).

הבקשות לעיכוב ביצוע נדחות אפוא.

המבקשים יתייצבו לשאת בעונשי המאסר בפועל שהוטלו עליהם ביום 11.3.2018 עד השעה 11:00 בבית הסוהר הדרים, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותם תעודת זהות או דרכון. על המבקשים לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ב בשבט התשע"ח (7.2.2018).

ש ו פ ט
